

Şimdi Gitmeliyim Ama Kendimden

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 27 Nisan 2024

Ertelenmiş düşlerdir yüreğin mafyası
Azadesi mahlasımın kayıp mısraları
Sözcüklerim dileklerin hasıdır
Acının maruzatı
Sevdam ve umut gözümün yaşıdır

Hatmettiğim ömür ne ki?
Demli tininde hüznün
Göğün köpüren yüzü
Görünmeze meyleden
İçli şarkıların yosun tuttuğu
Yüreğin de kıyısında saklı iken
Her zerresi umudun
Zuhur ettiği yasın güncesi
Yaşımın güftesi
Arzı endam eden hüznün meleği

Karaçalı iken ölüm
Maksadı anlaşılmayan ömrün

Külünde saklı zikri
Doğacaktır mademki külünden şair
Fikrine eş değer
Varla yok arası o ışığın sönük ferî

Nurumdur annem niyazımdan öte
Narıdır ufkun yeter ki uzak olsun ölüm, haneme
Derviş misali salındığım
Nice ukde içre dönük yolculuğun kıssası
Üstü örtülü bir gün daha beklemede
Yağdı yağacak rahmetin bereketi
İle serili kaldığım ufkun
İdamesi zor olsa ne ki hayatın
İkamesi bu sevginin
Duam ve devam ve derdim
Bazen bir nakarat
Bazen sızlar iken nidalarım
Sessizlik saplı bedenime

Sarmalında günün
Bereketi olsun yeter ki
Yaşanan ömrün

Şahikasıym evrenin
Sadık bir nefer Rabbine
Şühedasıym dünün mutluluğun
Yasın her beş vakti
Kıldığım namazın kabulü
Huzuruna çıktığım katında Rabbin
Dergâhın konuğu bir kul
Yeniden doğar mı sahiden külünden?
Eşelediğim şu kara toprak
Son bulmadı gitti başımda esen
Rüzgârın
Sözcüklerin de
Yaygarası
Zimmetli olduğu kadar kedere
Yeter ki sonlandırısın Tanrı

Azadesiyim bilumum duygunun
Afaki haresi dem bulan ruhumun
Andıkça rahmeti ve cenneti
Dilemması Őu yüreğın küredıği
Her hece her sözcük her imge
KapıŐtıęı kadar da yer gök birbiri ile
Dibi gördüğümün ertesi
Nur saçan yüzüne kefilim annemin

Nidalarım sürgün
Nazım ölgün
Günüm kayıp
Őerh düşülesi hüznün
Münafık bekçileri mutluluğın
Uzağında kaldığım kadar vakitsiz serzenişlerin
Vuku bulacak mıdır sahiden de o mucize?

Sere serpe uzandığım Araf'ın arka bahçesinde
Varacağım nokta izafı
Çektiğım bunca acı değil mi ki kâfi
Neşrinde kalemin
Yazılası Őiirin nesrin özeti
Vakit geç oldu belli ki
Şimdi gitmeliyim ama kendimden
Varacağım son durak biliyorum ki
Kabrimden öte deęildir
Hayatın solunda
Yediğım tokadın sağında
Kararan gözlerim dikilmişken kara topraęa...